

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžik/1/2019
Identifikačné číslo spisu: 1017200552
Dátum vydania rozhodnutia: 16.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1017200552.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci žalobcu: O.. K. S., bytom K. Č.. X, XXX XX D., proti žalovanému: Ministerstvo zdravotníctva SR, Limbová 2, P.O.BOX 52, 837 52 Bratislava 37, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SO 1979-OP-2017 zo dňa 09.03.2017, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/66/2017-33 zo dňa 30. januára 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a.

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/66/2017-33 zo dňa 30.01.2018 z a m i e t a.

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozhodol tak, že zrušil preskúmané rozhodnutie žalovaného č. SO 1979-OP-2017 zo dňa 09.03.2017 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobcovi priznal voči žalovanému plný nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že sa plnom rozsahu stotožnil s právnym názorom žalobcu, že žalovaný nesprávne právne posúdil danú vec a jeho rozhodnutie bolo nedostatočne zdôvodnené. Krajský súd v Bratislave zdôraznil, že žalovaný správny orgán nepostupoval v súlade s ust. § 47 ods. 3 správneho poriadku, keď svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil. Uviedol, že odvolací orgán by pri formulácii odôvodnenia svojho rozhodnutia mal dbať na jeho presvedčivosť a náležite vysvetliť a zdôvodniť svoj názor na prejednávajúcu vec. Za náležité zdôvodnenie nemožno považovať také, ktoré je len reprodukciou znenia zákona, na základe ktorého sa rozhoduje, rovnako nie je súdne

preskúmateľné rozhodnutie, odôvodnenie ktorého obsahuje len odkaz na to, že napadnuté rozhodnutie bolo preskúmané a jeho dôvody uznané za správne. Krajský súd považoval rozhodnutie žalovaného, z uvedeného dôvodu, za nepreskúmateľné.

3. Čo sa týka právneho názoru žalovaného, že povinná osoba - Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. má obmedzenú informačnú povinnosť, a preto požadované informácie nespádajú pod informačné povinnosti podľa ust. § 2, § 3 zákona o slobode informácií, a preto ich povinná osoba nebola povinná sprístupniť, krajský súd uviedol, že s týmto právnym názorom sa nestotožnil.

4. Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. bola založená zakladateľskou listinou zo dňa 22.03.2005, spísanou vo forme notárskej zápisnice č. N 76/2005, Nz 12289/2005, Ncrls 12160/2005 v zmysle § 68 a nasl. zákona č. 581/2004 Z.z. a § 154 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov, transformáciou Všeobecnej zdravotnej poisťovne. Jediným akcionárom Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. je Slovenská republika v zastúpení Ministerstvom zdravotníctva SR.

5. Správny súd vyslovil názor, že Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. je povinnou osobou podľa § 2 ods. 3 zákona o slobode informácií, podľa ktorého povinnými osobami sú aj právnické osoby založené povinnými osobami podľa ods. 1 a 2 zákona o slobode informácií. Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. hospodári s verejnými prostriedkami, nakladá s majetkom štátu ako aj s prostriedkami poistencov.

6. V tejto súvislosti správny súd poukázal na nález Ústavného súdu SR I. ÚS 236/06, z ktorého vyplynul záver, že informačná povinnosť voči každému, je z hľadiska čl. 26 ods. 4 Ústavy SR namieste buď vtedy, keď ide o subjekt, ktorý hospodári s verejnými financiami, resp. nakladá s majetkom štátu alebo obcí, alebo vtedy, ak ide o subjekt, ktorý bol kreovaný zákonom, alebo na základe zákona, ktorý patrí do oblasti verejného práva. V týchto prípadoch je daný verejný záujem na plnej informačnej povinnosti, ktorý potláča do úzadia prípadný záujem týchto subjektov na ochrane ich práv a slobôd. Ochrana práv a slobôd subjektu, ktorý má informačnú povinnosť by totiž inak mohla byť legitímnym dôvodom na obmedzenie práva každého na informácie podľa čl. 26 ods. 4 Ústavy SR. Hospodárenie s verejnými financiami a štátnym, resp. obecným majetkom, zakladá verejný záujem na transparentnosti fungovania takéhoto subjektu, kvôli možnosti verejnej kontroly zo strany občanov a posilnenia dôvery občanov v zákonné nakladanie s verejnými prostriedkami a majetkom. Napokon je podstatné, že takýto subjekt nebol kreovaný na uplatňovanie súkromných záujmov, ale na realizáciu verejných záujmov.

7. Krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo potrebné zrušiť podľa ust. § 191 ods. 1 písm. c/ SSP, nakoľko vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia danej veci, a preto vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

8. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal žalovaný v postavení sťažovateľa (ďalej len „sťažovateľ“) dňa 11.04.2018 kasačnú sťažnosť podľa ust. § 438 SSP, ktorou sa domáhal zrušenia vyššie citovaného rozsudku Krajského súdu v Bratislave a vrátenia veci krajskému súdu na ďalšie konanie. Súčasne sa domáhal, aby kasačný súd priznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok.

9. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že z odôvodnenia preskúmaného rozsudku krajského súdu, podľa jeho názoru, nie je zrejmé ako dospel krajský súd k právnemu názoru, na ktorom postavil svoje rozhodnutie. Sťažovateľ nesúhlasí s právnym posúdením veci krajským súdom. Podľa jeho názoru, krajský súd pochybil vo svojom právnom názore, ktorý zastáva v súvislosti so zaradením Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., ako povinnej osoby, do skupiny povinných osôb s tzv. neobmedzenou informačnou povinnosťou. Podľa názoru žalovaného, Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. je povinnou osobou v zmysle zákona o slobode informácií, ktorá nie je povinná sprístupňovať všetky informácie, ktoré má k dispozícii, ale len okruh informácií vymedzený príslušnými ustanoveniami zákona o slobode informácií. Rozsah osobnej pôsobnosti zákona o slobode informácií je upravený v ust.

§ 2 zákona o slobode informácií. Daným ustanovením sa vymedzuje okruh osôb, ktoré sú povinnými osobami. Zákon o slobode informácií tento okruh vymedzuje širšie ako čl. 26 ods. 5 Ústavy SR, podľa ktorého orgány verejnej moci majú povinnosť primeraným spôsobom poskytovať informácie o svojej činnosti v štátnom jazyku, pričom podmienky a spôsob vykonávania ustanoví zákon.

10. Sťažovateľ má za to, že Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., o ktorej informačnej povinnosti sa v danej veci jedná, je povinnou osobou podľa ust. § 2 ods. 3 zákona o slobode informácií.

11. Sťažovateľ nesúhlasí s právnym názorom Krajského súdu v Bratislave ohľadom skutočností, že Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. je povinná osoba s tzv. plnou informačnou povinnosťou, čím sa bez ďalšieho vysvetlenia svojho stanoviska krajský súd plne stotožnil len s tvrdením žalobcu, bez bližšieho vysvetlenia svojej právnej úvahy.

12. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 03.10.2018 uviedol, že navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného zamietol. Uviedol, že v danom prípade upozorňuje na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR, ktorý vo svojich rozhodnutiach potvrdil, že z čl. 26 ústavy vyplýva každému právo na prístup k informáciám v držbe štátnych orgánov a orgánov verejnej moci. Ak si niekto uplatní svoje právo na informácie, orgán verejnej moci je povinný strpieť prístup ku konkrétnym informáciám, teda inými slovami, informáciu mu musí sprístupniť. V tomto prípade žalobca upozorňuje na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR II. ÚS 10/99, I. ÚS 236/06.

III.

Konanie na kasačnom súde

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“) ako súd príslušný podľa ust. § 11 písm. g/ SSP prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 455 SSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk podľa ust. § 137 ods. 4 SSP v spojení s ust. § 452 ods. 1 SSP.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že kasačnú sťažnosť podal včas účastník konania zastúpený v súlade s ust. § 449 ods. 1 SSP, preskúmal vec a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

15. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené, alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy, alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže, za podmienok ustanovených týmto zákonom, domáhať ochrany na správnom súde.

16. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods.1 SSP).

17. Predmetom súdneho prieskumu kasačného súdu bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave, ktorým krajský súd zamietol žalobu sťažovateľa, ktorou sa tento domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného správneho orgánu zo dňa 09.03.2017, č. SO 1979-OP-2017, ktorým žalovaný v súlade s ust. § 59 ods. 2 zákona o správnom konaní zamietol rozklad žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie ministerstva č. Z 48672-2016-KO zo dňa 28.11.2016.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky mal z obsahu administratívneho spisu za preukázané, že písomným podaním zo dňa 18.11.2016 žalobca požiadal Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s. o poskytnutie informácie v zmysle ustanovení zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k

informáciám, a to o sprístupnenie informácie „všetkých interných predpisov upravujúcich podmienky poskytovania kúpeľnej starostlivosti ako aj interné predpisy upravujúce podmienky poskytovania zdravotnej starostlivosti v Národnom rehabilitačnom centre v Kováčovej“.

19. Písomným podaním zo dňa 25.11.2016 Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. postúpila žiadosť o poskytnutie informácie na Ministerstvo zdravotníctva SR, a to v súlade s ust. § 18 ods. 4 zákona o slobodnom prístupe k informáciám. V tomto podaní Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. uviedla, že podľa ust. § 2 ods. 1 a 3 zákona o slobode informácií je subjektom s obmedzenou informačnou povinnosťou, vo vzťahu k zákonu o slobode informácií, a preto nemá povinnosť sprístupňovať interné normy tretím osobám. Požiadala preto, aby Ministerstvo zdravotníctva SR vydalo rozhodnutie o nesprístupnení informácie. Rozhodnutím zo dňa 28.11.2016, č. Z 48672-2016-KO, Ministerstvo zdravotníctva SR podľa ust. § 18 ods. 2 v spojení s § 2 ods. 1 a § 3 ods. 2 zákona o slobode informácií rozhodlo tak, že žiadosti žalobcu nevyhovelo. Voči tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote rozklad žalobca, o ktorom bolo rozhodnuté preskúmaným rozhodnutím žalovaného zo dňa 09.03.2017, č. SO 1979-OP-2017 tak, že rozklad žalobcu bol zamietnutý a vyššie špecifikované prvostupňové rozhodnutie ministerstva bolo potvrdené.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

20. Podľa ust. § 1 zákona č. 211/2000 Z.z. (v znení účinnom v čase podania žiadosti), tento zákon upravuje podmienky, postup a rozsah slobodného prístupu k informáciám.

21. Podľa ust. § 2 ods. 1 cit. zákona osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len „povinné osoby“) sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

22. Podľa ust. § 3 ods. 1 cit. zákona každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

23. Podľa ust. § 16 ods. 1 cit. zákona informácie sa sprístupňujú najmä ústne, nahliadnutím do spisu, vrátane možnosti vyhotoviť si odpis alebo výpis odkopírovaním informácií na technický nosič dát, sprístupnením kópií predlôh s požadovanými informáciami, telefonicky, faxom, poštou, elektronickou poštou. Ak informáciu nemožno sprístupniť spôsobom určeným žiadateľom, dohodne povinná osoba so žiadateľom iný spôsob sprístupnenia informácie.

24. Podľa ust. § 17 ods. 1 cit. zákona žiadosť o sprístupnenie informácií povinná osoba vybaví bez zbytočného odkladu, najneskôr do 8 pracovných dní odo dňa podania žiadosti alebo odo dňa odstránenia nedostatkov v žiadosti. Podľa § 14 ods. 2 a 3 do 15 pracovných dní, ak sa sprístupňuje informácia nevidiacej osobe, v prístupnej forme. Podľa § 16 ods. 2 písm. a/, ak tento zákon neustanovuje inak.

25. Podľa ust. § 18 ods. 1 cit. zákona, ak povinná osoba poskytne žiadateľovi požadované informácie v rozsahu spôsobom podľa § 16 v zákonom stanovenej lehote urobí rozhodnutie zápisom v spise. Proti takémuto rozhodnutiu možno podať opravný prostriedok.

26. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, ak povinná osoba žiadosti nevyhoví, hoci len sčasti, vydá o tom v zákonom stanovenej lehote písomné rozhodnutie. Rozhodnutie nevydá v prípade, ak žiadosť bola odložená (§ 14 ods. 3).

27. Podľa ods. 3 cit. ustanovenia, ak povinná osoba v lehote na vybavenie žiadosti neposkytla informácie či nevydala rozhodnutie, ani informáciu nesprístupnila, predpokladá sa, že vydala rozhodnutie, ktorým odmietla poskytnúť informáciu. Za deň doručenia rozhodnutia sa v tomto prípade považuje 3 deň od uplynutia lehoty na vybavenie žiadosti (§ 17).

28. Podľa ust. § 19 ods. 1, 2, 3, 4 cit. zákona proti rozhodnutiu povinnej osoby o odmietnutí požadovanej informácie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia alebo márneho uplynutia lehoty na rozhodnutie o žiadosti podľa § 17. Odvolanie sa podáva povinnej osobe, ktorá rozhodnutie vydala alebo ho mala vydať. O odvolaní proti rozhodnutiu povinnej osoby rozhoduje nadriadený povinnej osoby, ktorá vo veci rozhodla alebo mala rozhodnúť. Ak ide o rozhodnutie obecného úradu o odvolaní, rozhoduje starosta obce (primátor), proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy možno podať rozklad, o ktorom rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy. Odvolací orgán rozhodne o odvolaní do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou. Ak odvolací orgán v tejto lehote nerozhodne, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie, ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil; za deň doručenia tohto rozhodnutia sa považuje druhý deň po uplynutí lehoty na vydanie rozhodnutia. Rozhodnutie o odmietnutí žiadosti možno preskúmať v súdnom konaní podľa osobitného zákona.

29. Podľa ust. § 22 ods. 1 cit. zákona, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, použijú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

30. Podľa ust. § 32 ods. 1 zákona o správnom konaní (ďalej aj „správny poriadok“) správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie, pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

31. Podľa ust. § 46 správneho poriadku rozhodnutie správneho orgánu musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

32. Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

33. Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie, si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi.

34. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

35. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP) a s prihliadnutím na formálnu viazanosť posudzovanej kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 časť vety prvej pred bodkočiarkou v spojení s § 439 ods. 3 písm. a/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a konštatoval, že kasačná sťažnosť je v zmysle ust. § 462 ods. 1 SSP, dôvodná, a preto v súlade s kasačnou právomocou mu zverenou zákonodarcom rozhodol tak, že kasačnú sťažnosť zamietol.

36. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave, ktorým tento zrušil rozhodnutie žalovaného správneho orgánu z dôvodu jeho nedostatočného odôvodnenia. Kasačný súd po preskúmaní rozsudku Krajského súdu v Bratislave, po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu, konštatoval, že nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku.

37. Z obsahu tak prvostupňového ako aj druhostupňového rozhodnutia správneho orgánu je zrejmé, že žalovaný správny orgán sa neriadil dostatočným spôsobom vyššie citovaným ust. § 47 zákona o správnom konaní. Tak ako uviedol krajský súd, kasačný súd zhodne s názorom Krajského súdu v Bratislave uvádza, že preskúmané rozhodnutie žalovaného nespĺňa zákonom predpísané náležitosti. Podľa názoru kasačného súdu odôvodnenie zahŕňa a hodnotí všetky skutočnosti, ktoré boli podkladom pre výrok rozhodnutia, podáva celkový prehľad o priebehu konania, reaguje na pripomienky, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania. Medzi výrokom a odôvodnením rozhodnutia musí byť logická zhoda, pričom odôvodnenie musí byť presvedčivé.

38. Vlastný výrok rozhodnutia nepresvedčí o správnosti rozhodnutia, ak nebude riadne odôvodnený. Odôvodnenie je zhrnutím všetkých zistených skutočností odôvodňujúcich výrok rozhodnutia musí preto v plnom rozsahu zodpovedať skutočným výsledkom uskutočneného konania. V ňom musí správny orgán uviesť, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

39. V rozhodnutí sa spravidla, pokiaľ ide o skutkovú stránku, najprv uvedie podstata veci, a potom nasleduje rozbor z dôkazov a ostatných podkladov rozhodnutia. V odôvodnení je nutné reagovať na prípadné pripomienky a návrhy účastníkov konania, na ich vyjadrenia k podkladom rozhodnutia a vysporiadať sa i s prípadnými rozpormi v jednotlivých dôkazoch. Potom by mali byť uvedené závery o tom, ktoré skutočnosti sú vzaté za nepochybne zistené, posúdi sa právny význam týchto skutočností a vysloví sa úsudok o predmete konania.

40. S poukazom na právnu normu citovanú vo výroku rozhodnutia sa odôvodní jej použitie v konkrétnom prípade. Je síce možné zvoliť iné usporiadanie odôvodnenia, so zreteľom na povahu tej ktorej prejednáwanej veci, ale v každom prípade je potrebné, aby bola dobre vystihnutá podstata veci a aby odôvodnenie nebolo zaťažované údajmi a úvahami, bezvýznamnými, ktoré by boli na úkor zrozumiteľnosti alebo naopak, aby trpelo nedostatkom dôvodov.

41. Kasačný súd konštatuje, po preskúmaní obsahu a administratívneho spisu a predmetných rozhodnutí, že preskúmané rozhodnutie žalovaného bolo potrebné zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie, nakoľko žalovaný nerespektoval vyššie špecifikované zásady určitosti a zrozumiteľnosti podstatnej náležitosti rozhodnutia, a to odôvodnenia.

42. Z odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia vôbec nevyplýva, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, vôbec nevyplýva, prečo žalovaný správny orgán aplikoval na danú vec ust. § 18 ods. 2 zákona o slobodnom prístupe k informáciám, ktoré len odcitoval a nijako bližšie nevysvetlil jeho aplikáciu na prejednávanú vec. Z odôvodnenia nevyplýva, akými správnymi úvahami sa žalovaný v rámci svojej rozhodovacej činnosti riadil. Absentuje v ňom tiež stanovisko žalovaného správneho orgánu ohľadom rozsahu informačnej povinnosti Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s.

43. Samotné odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia (neobyčajne stručné) obsahuje len strohé konštatovanie o tom, že žalovaný správny orgán postupoval podľa ust. § 3 a § 18 zákona o slobode informácií a ich citáciu.

44. Odvolací správny orgán tento nedostatok prvostupňového rozhodnutia nijakým spôsobom

neodstránil, jeho rozhodnutie rovnako obsahuje len strohú konštatáciu faktov a ako také, potom nemá zákonný základ v správnom konaní.

45. V preskúvanom rozhodnutí absentuje akékoľvek právne posúdenie veci, ktoré znamená, že správny orgán subsumuje zistený skutkový stav pod príslušné ustanovenie hmotnoprávneho predpisu. Medzi právnym posúdením a skutkovým zistením musí byť logický stav, pričom nestačí len citácia príslušného ustanovenia, ale je žiaduce, aby sa vyložil aj obsah právnej normy, aby účastníci pochopili vzťah medzi skutkovým zistením a právnym posúdením. Odôvodnenie rozhodnutia slúži na to, aby každý sa mohol dozvedieť, prečo správny orgán rozhodol tak ako rozhodol. Malo by byť z neho zrejmé, o čom a v akej veci správny orgán rozhodoval, aké podklady na rozhodnutie použil, naopak, ktoré nepoužil a prečo, ako sa vyrovnal so stanoviskami a návrhmi účastníkov konania a akými úvahami sa riadil a pod. Jednoducho povedané, odôvodnenie by malo obsahovať odpoveď na otázku, prečo správny orgán rozhodol tak, ako rozhodol.

46. Kasačný súd uzatvára, že nedostatočné odôvodnenie je dôvodom na zrušenie rozhodnutia v prípade jeho súdneho prieskumu. V tomto prípade sa v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom Krajského súdu v Bratislave.

47. Námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako neopodstatnené, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Keďže kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku Krajského súdu v Bratislave, kasačný súd ju podľa ust. § 461 SSP, ako nedôvodnú, zamietol.

48. Vzhľadom na meritórne rozhodnutie kasačný súd nepriznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok.

49. V ďalšom konaní bude správny orgán viazaný právnym názorom súdu pokračovať v konaní v načrtnutej línii. Hlavne vo svojom rozhodnutí bude povinný zaujať stanovisko ohľadom informačnej povinnosti Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s., pretože vo svojom rozhodnutí nedal kvalifikovanú odpoveď na spornú otázku, kto je v tomto prípade povinná osoba a s akým rozsahom informačnej povinnosti.

50. O trovách súdneho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky s prihliadnutím na ust. § 170 písm. a/ SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP a ust. § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP tak, že neúspešnému sťažovateľovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Žalobcovi trovy konania nevznikli.

51. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.